

દૂરથી ઊરી આવતાં...

દૂરથી ઊરી આવતાં પંખીનાં રોળાં,
કફડાવી પાંપો કરતાં યાદોના મેળા;
ચંચોશી જોતરતાં મનનાં સો જાણા,
જાણેશી બરતા જૂના તાપાવાધાપ.
ઉપસી છબી માની ફેરવતી પાણાં,
લખતી રહેતી સદા રામનાં ગાણાં;
કહેતીંતી "વેરાં બેન, પંખીને દાઢા,
ને જાઓ જો દેશ તો ગાયોને પૂણા..
અવગાશજો પડે જો મનને કો' છાલાં,
વાદ-વિવાદ ના કરશો કોઈ શાલા;
સંસાર તો જ્ઞાગરની છે માયા,
અહીંથા ના કોઈને કોઈને ઘણાપ."
નિસ્સુંધી મતાની સુતિનાં રોળાં,
નીતારે પાંપખાંશી આંસુની ધારા;
અપું શું અંજલિ લઈ અભરની માળા,
શન્દો પડે જ્યાં ઉણા ને આલાપ.
ગીય જાડીશી ઊરતાં પંખીનાં રોળાં,
કફડાવી પાંપો રેચે મમતાના મેળાપ.
---દેવિકા પ્રુલ

ન્યૂજ ઓફ ગાંધીનગર ઈન્ફો સાહિત્ય સરિતા-આયોજક : પ્રદીપ રાવલ

NOG SS No. - 39

વિષય - વેતરણી
શીર્ષક - ભવસાગર
શાબ્દી - ૧૨
લેખકનું નામ -
પ્રહૃતી "પ્રસંગ"
ભવસાગર પાર કરવાને
વેતરણી પાર કર્યી પડે,
જામ-રજાનાં વચ્ચે જગતાં
વેતરણીને નરવી પડે,
ચોયસી લાખ ફેરા ફરતાં
વેતરણીમાં જીરૂમનું પડે,
પરમાત્મન પદ પામવા મારે
સામે ડિનારે પરોચયું પડે,
પાપીઓની થાય પરીક્ષા
વેતરણીમાં આવે તોકાન!
મોંકની મંજિલે પહોંચેવા
વેતરણી તરવી પડે!
વિષાળાંથી ભરાયેલી વેતરણી,
એમ પાર કર્યી સહેલી નથી,
બદદદતી અનિઝીથી ભરપૂર
એમાં તરવું સહેલું નથી.
પાપ માણસ યાદ કરી લે તો
ઈથર પથ કદાચ માફ કરે!
મૃત્યુનું મંજિલે પહોંચેવા
વેતરણીમાં જીવ જંપલાં.
પાય પડી માંગું માફ!
પ્રભુ! નાવિક બની આવી જા,
ધમપણારા કરતી વેતરણીમાંથી,
પ્રભુ! જીવનનેથા પાર કરાવ!

NGO SS NO-143

વિષય: વેતરણી પાર.
પ્રકાર: -ગાય(લેખ)
શાબ્દ સંખ્યા: -૩૫૦
નામ: -ન્યૂજનાં ઠક્કર (ધારી)વેરોદા.
શીર્ષક: -મર્ભિન.
ઈથરનું સરંશીકરણ સર્જન,
અણમોલ બનિસ એટલે માનવજન!

"જન્મનું નરજન્ય હુલ્લબં!"
જીવન એટલે પ્રાગ અને પ્રયાણ વચ્ચેનો અવિરત વહેતો ચૈતન્ય
પ્રવાહ!

BtoD ની આમિન્ડ સફર!
જન્મ મર્ભિનીનાં છે પરંતુ જીવન માનવજનાં છે.
"આ જિંદગી જુઓ મળી
છે કેવડી આવું પણ જાવું બે ક્ષિયાદ જેવી!"
ગળયુથીનાં પાણીથી લઈ ગંગાજળનાં પાણીએ અદેં છે, આ બે
વચ્ચેનાં સમયમાં માનવી કેંદ્રત્યુ
બટકે છે. એથરે વિનામુલે માંગા વિના બંધું આણ્યું છે પરંતુ
માનવીની તૃષ્ણા, ઈચ્છાઓનો અંત નથી. તે માટે
ધર્મ વિદ્ય કર્મ કરતા અચકતો નથી.
સાનાતન અને અટાન સંદર્ભ જન્મ મૃત્યુ જરૂર પછી આન્માની
અધાર પુરાણો પૈકીનું ગુરુપુરાણમાં મૃત્યુ પછી આન્માની
યાત્રાનું વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે.

કર્મનાં બંધનો સારાનરસા પ્રાયેકને લોગેવા પડે છે.
જેવા કર્મ તેવા અનુંદાં કણ.
મૃત્યુ બાદ સહલ્મ, હુલ્લબંનાં
આધારે પાપોની સાખ મળે છે અથવા મુક્તિ મળે છે.
માનવિક, વાચિક, કાયિક અને ન્યાય પ્રકારનાં પાપ માનવી કરે છે.
શુશ્રેષ્ઠ, સેત, માતાપિતાનો અનાદર કરવો, દુરાચાર,
ભાષ્યાચાર, વિભાગ, દગ્દોઅપમાન, યોરી, શૌષ્પણ,
હંત્યા, હુલ્લબં, નિદાનુથી,
જુન્યું ચાહણું, જૂન્યું બોલણું એવા વાણાં પાપ માનવ જીવીઅજીવી કરે
છે.

એનાં કર્મનાંને આધીન યમલોકનાં માર્ગ આત્માને દુર્ભિ સફર એક
વર્ષ સુધી કર્મા પડે છે. સો જોગજીન લાંબો સ્ટેટો કાપી દર્દનાક,
ભયાનક, સૂધું અંતમ,
તાપાયા નામનાં કે નરકમાં નાંખવામાં આવે છે. રૈન્ડરૂપ ધારણ
કરેલી વેતરણી નથી
માં નાંખવામાં આવે છે,
જેમાં લોહી-માંસ ભરલે અને ડિનારે હાડકાનાં હણ પગ્યા હોય
છે. ભાર સુર્યની જરૂરી જેલવા તાપમાનમાં
પાર કર્યી પડે છે. વેતરણી
પાપીજીને જોતાં કોપિત થાય છે ને આત્માને ઉત્ત્રે,
રાયે છે. ભયાનક જોતાં ખાપા દોડે છે અને ભૂખ લાગે તો એ લોહી
માંસ ખાપા પડે છે.
ઈશસ્મરણ, સત્કર્મ કર્યી
હોય, ગોદાન કર્યું હોયતો,
ગરીબની મદદ કરી હોયતો ગાયનું પુંછું પકી તરી જાવાય છે.
યમ દરબારાં બ્રહ્માનાં
પુત્ર શ્રવણ અને તેમની
પત્રી શ્રવણીનો નિવાસ
હોય છે. પુરુણાનાં શ્રવણ
અને ચીંગોનાં શ્રવણી-
પાપપુરુણાં લેખાંનોનાં
કરે છે. સાંખી માટે સૂર્ય,
આકાશ, ચંદ્ર, જગ્યા, વાયુને બોલાવી, અધિપત્રો, રાજા, સાધુસનોને
સલાહકાર તરીકે બોલાવી ચેર્ચ-
વિચારણ કરી યથરાજ
દર આપે છે. સંચિત કર્મ ભોગવા મૃત્યુલોકમાં ફરી જન્મ લેવો પડે
છે. સર્તમી,
પૂર્વજન્મનાં કર્મબંધનો

અણુસાર કર્મબંધનમાં

યમ પડી માંગું માફ!
પ્રભુ! નાવિક બની આવી જા,
ધમપણારા કરતી વેતરણીમાંથી,
પ્રભુ! જીવનનેથા પાર કરાવ!
ન્યૂજ ઓફ ગાંધીનગર ઈન્ફો સરિતા-આયોજક : પ્રદીપ રાવલ
અને ન્યૂજનાં ઠક્કર (ધારી)વેરોદા.
શીર્ષક: -મર્ભિન.
ઈથરનું સરંશીકરણ સર્જન,
અણમોલ બનિસ એટલે માનવજન!

ન્યૂજ ઓફ ગાંધીનગર ઈન્ફો સરિતા-આયોજક : પ્રદીપ રાવલ
અને ન્યૂજનાં ઠક્કર (ધારી)વેરોદા.
શીર્ષક: -મર્ભિન.
ઈથરનું સરંશીકરણ સર્જન,
અણમોલ બનિસ એટલે માનવજન!

મુક્તિ પાયા હોય તેવા જીવોને મોક્ષગતિ પ્રાપ થાય છે. માટે
કહું દુંદું
ધર્માનુસાર સાચિક જીવન જીવનાર ઈશ્વરાપા પામી કર્મબંધનમાંથી
મુક્ત થઈ પરમગતિને પામી શકે છે.
(ધર્મબંધનાં વાંચનાં આણ્યારે આ મારી સ્વરચિત રચના છે)

નયના ઠક્કર
(ધારી)વેરોદા.

NOG SS No : 0092

પ્રકાર :- પદ

વિષય:- વેતરણીને પાર

શિર્પક:- મનુષ્ય જન્મની સાર્વકારા

વેતરણી નદીની વાતો,

મને ખૂબ ખ્યાલે જતે,

એક અજીબી ભયની ભ્યારી

મનુષ્ય વિચારોના ઘોડાં દોડાયે છે.

આમો અહી રિવાજ છે,

મૃત્યુ પછી ગરૂડ પુરાજાનો.

સ્વજ્ઞો સહું ભેગા થઈ સાંભળે,

અધ્યાત્મો જીવના આધરી પ્રયાણનો.

નથી કદી કોઈ જીવ હજુ સુધી,

પરલોક ગમનેથી પાશે ફ્યુરી.

શાસે વાભી આ બીજી વાતો,

મનુષ્યને કર્મના બંધ

